

stibene betale det, bliver Følgen den, at de maa have højere Fragter, og til hvvende og sidst kommer det saa til at gaa ud over Forbrugerne, hvad der er særlig uheldigt. Der kunde derfor, som den ærede Ordfører sagde, være megen Anledning til, at vi fik disse foreløbende Forhold ordnede paa en anden Maade. Der er ogsaa i de sidste Aaringer paalagt Sømandene den Byrde at tage, om jeg saa maa sige, en udvidet Styrmands-eksamen. De, der have taget Eksamen som Styrmand, have tidligere været frit for at tage Mastinisteksamen, og vi kunne vel ogsaa alle være enige om, at man kan være en udmærket Styrmand paa et Sejlskib, selv om man ikke har taget denne Mastinisteksamen. Den højtærede Minister udtalte under denne Sags Behandling i Fjor, at det skete for at højne vor Sømandsstand. Jeg har ikke noget imod, at vore Sømandselever udvittles saa meget som muligt, eller at Standen højnes saa meget som muligt; men jeg maa tilstaa, at jeg finder, at disse Eksaminer burde tages hver for sig. Lad dem blive tvungne til at tage begge Dele, men naar man har gjort en god Styrmands-eksamen og saa dumper ved Mastinisteksamen, er den første, saaledes som Ordningen nu er, virkelig spildt for den vedkommende unge Mand. Dette er til Gæne for Sømandsstanden; og der kunde derfor være nogen Anledning til at omordne dem. Subvidere er der disse Logbøger, hvis Førelse i de sidste Aaringer er paabeholdt Sømanden. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dem; men det er en Indretning, som er særlig Sejlskibsførerne og Kederne til stor Udgift, og dog ere de, efter hvad de paagældende selv sige, til slet ingen Nytte.

Jeg haaber nu, at det høje Finansudvalg og den højtærede Konseilspræsident vil tage Hensyn til disse af mig fremsførte Anter. Kan der intet Hensyn tages dertil paa dette Stadium, hvad jo muligvis er Tilfældet, kan jeg dog ikke se bedre, end at en Red-sættelse af 5 Dre pr. Registerton for Sejlskibene dog altid er noget, og saa tager jeg det, som noget foreløbigt. Men det ærede Finansudvalg maa dog saa vide, at det ikke vil vare længe, før Kravene om at faa en større Red-sættelse ville rejse sig med større Styrke end hidtil, og efter min Mening vil det ikke i Længden kunne lade sig gøre at lade disse meget berettigede Krav upaaagtede. Den ærede Ordfører sagde, at Sejlskibsrederne havde særlig Gavn af Konsulerne. Derfor maatte det, trods det mindre heldige Forhold, de staa i, sammenlignet med Dampskibene, tages i Betragtning, at de havde større Brug for Konsulerne. Nu have forskellige Skibsrederforeninger og for-

skellige private Skibsredere i Fjor og ogsaa i Aar indsendt dels til mig, og jeg tror ogsaa til andre Medlemmer af dette Ting, den Meddelelse, at de slet ikke bryde sig om at have Konsuler, men at de meget gerne ville have det paa den Maade, at de, naar de en Gang imellem ønske at bruge Konsulen, betale ham endogaa klækkeligt derfor. Hvis det blev ordnet paa den Maade, kunde de forstke, at de saa godt som slet ikke vilde benytte ham. Dette stemmer ikke med, hvad den ærede Ordfører mente kunde være rigtigt at drage frem til Bestyrkelse af, at Konsulatafgiften for Sejlskibe i Virkeligheden ikke var for høj. Men for øvrigt sagde den ærede Ordfører, at han for sit Vedkommende ikke havde noget imod, at denne Afgift blev betydelig reduceret, hvilket meget glædede mig. Jeg noterer det for en anden Gangs Styld. — Foruden de Ting, som jeg alt har nævnt, var der en Ting, som den ærede Ordfører nævtede, som ogsaa generede Sejlskibene i Forhold til Dampskibene, nemlig de ny Maalingsregler, det at Dampskibene have faaet engelsk Maalesystem indført, hvorimod Sejlskibene blive ved det gamle. Dette er ogsaa uheldigt. Dette være sagt med Hensyn paa det Forslag, som her er stillet fra Finansudvalgets Side angaaende Sejlskibe. Naar jeg imidlertid ikke kommer nærmere ind paa en Om-tale af Konsulatsvæsenet i det hele taget, er det, fordi jeg mener, at det ikke hører hen under denne anden Behandling, men jeg skal dog bemærke, at naar Finansudvalget har lagt de 5 Dre, det har taget fra Sejlskibene, over paa Dampskibene, er jeg meget enig med den ærede Ordfører i, at dette vistnok ikke skulde være gjort, thi Forholdene for Dampskibene ere næppe heller saadanne, at de have Anledning til at glæde sig over nogen stor Fortjeneste. Jeg har haft den Ære og Fornøjelse at tale med adskillige Dampskibsredere i den sidste Tid, og de have klaget sig lige saa meget som Sejlskibsrederne og paavist gennem deres Regnskaber, at Konsulatafgiften virkelig er høj, og at den Indtægt, som Skibsarten bringer dem, er en saadan, at de daarligt kunne faa til Provision og Rente af Kapitalen, medens der slet ikke bliver Tale om noget Overskud. Jeg maa derfor over for de Forslag, her foreligge, dels fra Flertallet og dels fra Mindretallet, sige, at jeg for mit Vedkommende, naar jeg endelig skal tage noget af dem — jeg er utilfreds med dem begge — vælger det, der bringer det mindste Oude, og det er det, der er stillet af Mindretallet. Derfor anbefaler jeg ogsaa, at man vedtager Mindretallets Forslag. — Der kunde naturligvis være en hel Del mere at sige for Damp-